

Scvrknul se nám byt ☐ ☐ . Brtník se rozhodl předělat naši vytuněnou předsíň a místo dlažby položit lino. Bohužel. Protože tím pádem dostane naše skvělá předsíň úplně jinou tvář, neb vzor šachovnice v rozměrech, který jsme v dlažbě měli, tak v linu se nedělá. Ale co už. Ovšem předěláváte-li centrální místnost v bytě, je to trooošánek jako potížistický. A to nejen proto, že bordel v podobě prachu se vám dostane lautr všude. Ale taky proto, že jsou momenty, kdy ta místnost je z technických důvodů co? Nepřístupná. A někdy, když se třeba podlaha penetruje, nebo se stěrkuje, či brousí, tak dlouhodobě. A někdy je dokonce i přímo neprostupná. To když se podlaha brousí a prach si sedá, sedá, sedá... a jestli neumřeli, tak si sedá dodnes...Což je moc prima když máte doma pejska. Nebo třeba dva pejsky. A pejsky některý mooc veeelikýy! Pak máte krom pejsků taky tak trochu problém.

Za á) s jejich přemístováním při pohybu z bytu a do bytu

a za bé) s jejich vyžitím v domácím prostředí

no a taky tak trochu za cé) s jejich touhou courat všude za vámi.

Bod á se vyřeší, máte-li doma statného muže. Což Brtník dozajista je. Statný muž slouží poté coby přemístovatel psů sem a tam třikrát denně. (ještě že tak!) A zde musím podotknout, jak jsem ráda, že už je Tali zcivilizovaná stejně jako Rumíček. Takže dle pokynu počká, až je na ní řada, posléze je popadnuta a přemístěna z bodu A do bodu B. V případě že je bodem B chodba před bytem, začne po opuštění náruče tajtrdlíkovat nadšením z procházky, v případě že je bodem B momentálně práh kuchyně, zůstane disciplinovaně stát a nechá si utřít ty své obří (občas smrdutý, pšššt ☐) tlapajzny.

Bod bé se řeší hůř. Protože jste velmi omezeni prostorem. K dispozici máme na hraní v podstatě jen kuchyň a kuchyňský kout, kde teď psívto bivakuje během dne, kdy jsme v práci, a v noci a přes den obecně.... prostě mají k dispozici čistě fakt jen tu kuchyň. Aby nám to nelezlo na mozek, snažím se jim pobyt různě oživit. Takže Tali se po vzoru Rumíčka naučila dávat balonky do misky, do kýble, na židli, procvičuje se v dělání "žehličky" a taky jsem vyrobila nouzový tunel ☐ . Dvě židle za sebou a přehozená deka. Pro Rumíčka akorát, pro Tali těsnota. Takže se někdy z Tali stane želva a pokud se zvedne brzo, tak židle odchází na jejím hřbetě. Dáváme si "obíhačky" kolem židle a co hlavně! Pěstujeme "cvičení" zvané Pupiky! ☐ :D.

To značí, že přijdu a dotážu se “Kdo mi vokáže pupika? Kdo?! Rumíčku voka pupek!” Rumíček má poté dvě varianty. Když jest vláčný a mudlavě naladěný, rozplizne se rovnou na zem a vystrčí chlubitě pupík na celý svět ☐ . A nebo, když je dováděně naladěný, začne dělat nejdřív kozlíka. Kříženýho tak trochu s dementěvem. Hopiká na místě a točí se. Pak popadne radostně pelíšek a hodlá s ním cválat prostorem. Jenže ten v současnosti není tak nějak k dispozici, takže se s tím pelechem motá na místě jak hajl při povodni ☐ ☐ . Aby tedy následně ulehl a opět hrdě vystrčil pupík na celý svět. A já musím pochopitelně ten pupík hrozně obdivovat a drbaat, a hladiit a mudlat. A vykřikovat, že to je nejkrásnější pupík na zeměkouli a přilehlým okolí. A ptát se, kdo tady má ty hrozně unavený noženky a masírovat je. A špatat do uší a masírovat zádíčka tak, až se celej slastně šponuje.

A máme tady ale ještě Talinku, že jo? Ta mi pupík ještě nevokázala!! A tu máme taktéž dvě varianty. Buď je taky vláčná a v mudlací náladě a vypleskne se rovnou sama od sebe, či s mojí malou nápovědou, vedle nás a já to pak celý jedu stereo. A nebo je taky rozverná a to znamená, že udělá hoplá, skočí na nás s představou, že se serveme. A já mám doslova plný ruce práce, abych jí přesvědčila, že bude lepší, když se budem mudlat. Což jí nakonec přijde jako docela dobrej nápad a tím pádem to zase jedu stereo. Nesmí ovšem Rumouš naznat, že její nápad, že se serveme není tak marnej ☐ to pak mám po pupikách a po hehe ☐

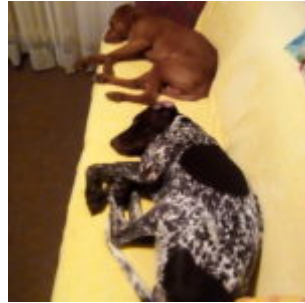
A logicky po pupikách občas následuje zdravotní prohlídka, kdy chci ukázat všechny nožičky, ouška, oči, počítáme zuby, koukáme se do kušny, jak to tam vypadá a procvičujem si tak klidnou manipulaci.

Další z věcí, který můžeme a provozujeme na tom malém prostoru je - hlídání židličky s dobrůtkou. To se sundají podsedáky (aby je nezamokřili těma svejma žgryndama, co jim budou kapat z kušny) ze dvou židlí, každému psovi se přistaví jedna židle a na ní se dají dobrůtky. Nejlíp víc jak jedna. A psi se nechají, aby si dotýčnou židli hlídali. Občas se tam zajde a nějaká ta dobrůtka se ze židle odebere a vydá patřičnému psu. Tady má občas Tali problémy se sebeovládáním a řeší to zpravidla tím, že se na to už nemůže dívat a jde si sednout jinam ☐ . A nebo se rozbzučí. Jo,jo ona opravdu bzučí, jak když spolkla čmeláka.

A v neposlední řadě jsem do zábavy zařadila novou “hru” s názvem “Sedíme a počítáme” ☐ ☐ Došla jsem k ní na základě dvou věcí. Jednak si tak pohrávám s myšlenkou, že by se s Tali časem mohla zkusit canisterapie. Ne nějaká složitá, to vůbec, ale pokud na to OBĚ budeme

mít psychicky, tak možná časem..... Místa, kam bychom se mohly zařadit mám k dispozici dvě a každé s jinou náplní. Takže až by se mi podařilo ji trochu víc srovnat - myšleno to, až si bude vědoma svého těla a naučí se brát si pamlsky normálnějš a pokud se mi podaří přesvědčit ji, že by do kontaktu s lidmi neměla zapojovat místo mozku svoje přední nohy... a pokud....., no takže bychom to třeba prubly. A k tomu je zapotřebí v tom jednom konkrétním místě, aby uměla vydržet nějakou tu dobu spořádaně SEDĚT na místě. A ona vydrží, to ano, ale LEŽET. Takže jsem si řekla, že si to prostě budeme v rámci nedostatku prostoru trénovat. To jednak a druhak - každý cvičení, kde se učí být v klidu je jí jen ku prospěchu a navíc, každý pes by měl umět dlouhodobý odložení jak v leže, tak v sedě. Jasně, je to ještě kopýtko, mentálně rozhodně někde jinde, než na co vypadá, takže chtít najednou nějaký výkony nelze, ale věnovat se tomu můžeme. Takže pro nás to znamená, že já řeknu "Sedíme a počítáme!" a oba udělají dřepkins a čučí na mě. Já naopak čučím někam jinam, dělám nezaujatou a počítám "Jednadvacet, dvaadvacet, třiaadvacet, to nám topěkněj de Talinko, třiadvacet, seššikovnej Rumíčku.....dvačtyřcet...Ssedíme Talinkoooo, sedíme, ešče vydržííííme...." a postupně se takto po vteřinách propracováváme v čase dál a dál. Po vteřinách musíme, protože jinak s sebou madam plácne na zem a vyvalí kejtů. Jsou dny, kdy se můžu "upočítat" a naopak dny, kdy už po "pětatřicet" začne Tali dělat čmeláka a opět bzučí. □

Nicméně jde jí tohle klidový cvičení k duhu a zase se jinou formou učí být normálním psem, ovládat se, soustředit se. A tak nám v podstatě i to, že se nám scvrknul byt, dělá dobrou službu. No ale nebude to už moc dlouho trvat a zas budeme moct "cválat" celým bytem. Každopádně musím říct, že si oba zaslouží pochvalu za to, jak to omezení zvládají, protože bod cé) neboli jejich touhu courat za námi musíme bohužel řešit tím, že jim to jednoduše zakážeme. A já chápu, že je pro ně otravný furt se šmrdolit jen v tý kuchni a coby zvědavý stvoření nemít možnost zjistit, co se to vlastně ve zbytku domova děje. No ale aby v tý zvědavosti nezůstali sami, tak já jsem zvědavá taky. Protože páník prý pro mě chystá překvápko. Nevím totiž vůbec, jaká bude finální verze týhle přeměny. A díky tomu se v noci odkopávám zvědavostí □

*Dva vyloženě
lovecký psi ☐ ,
aneb myslivec by
se divil ☐*